

PROJECT HUISZWALUWEN IN HET ST-AMANDUS INSTITUUT IN BEERNEM.

Toen ik de resultaten van de huiszwaluwentelling van vorig jaar aan de watertoren van het St-Amandus Instituut hoorde was ik zo ontgoocheld dat ik niet anders kon dan een manier verzinnen om die eens zo mooie kolonie proberen te redden. Amper 2 nestjes waren nog overgebleven, elk jaar daalden de cijfers en de kans dat de kolonie verdween was heel groot. De grootste oorzaak is het gebrek aan modder in de buurt zodat ze geen nesten meer kunnen maken. Dat probleem oplossen is niet zo evident daar je in het Instituut niet zomaar kan beginnen graven. Toch blijft de gedachte aan een modderpoel in mijn hoofd maar dat is een oplossing op lange termijn. Eerst moeten we een oplossing op korte termijn vinden om de aankomende zwaluwen een kans te geven. Die oplossing kwam er in de vorm van kunstnesten. Ik heb het één en ander opgezocht op het internet en las hier en daar dat dergelijke projecten wel degelijk kans op slagen hadden. Ik moest dus een manier vinden om kunstnesten op de watertoren te kunnen plaatsen. Kunstnesten moeten dan natuurlijk aangekocht worden en dat bleek meteen ook wel een centje te gaan kosten. Op ons ledenfeest in "De Biesbosch" vertelde ik mijn idee aan onze voorzitter Frank en die was meteen bereid aan het project mee te werken en mij de kunstnesten te sponsoren. Dit wetende werd mijn enthousiasme alleen maar groter. De volgende stap was toestemming krijgen van de directie van het Instituut. Als ik die niet kreeg was het meteen gedaan met het project. Persoonlijk ben ik niet zo vertrouwd met contacten leggen maar via Natuurpunt Beernem en de dienst "Regionaal Landschap" van de provincie West-Vlaanderen kwam ook dit deel van het project in orde. Na heel wat mails heen en weer kwamen we tot een akkoord. Meteen kwam de derde vraag. Ik heb een hoogwerker nodig om die nesten op de toren te kunnen hangen. Dat bleek meteen ook een vrij dure aangelegenheid dus dat was een nieuw struikelblok. Maar nu ik al zover was kon dat me niet tegenhouden. Weer volgde wat heen en weer gemail en vond ik "Regionaal Landschap" bereid om de hoogwerker te sponsoren. Daar we samen nog andere plannen hebben vond ik het beter nog even te wachten en te zien of ik het niet anders kon oplossen en het geld voorlopig in de "kas" bleef. Een bevriend dakwerker van dakwerken Wim Serlet was bereid me te komen helpen met zijn verrijker en zo ook deze te sponsoren. Het instituut

vroeg me het project op papier te zetten en de exacte locaties van de kunstnesten aan te wijzen. Luc Vanpaemel bezorgde me een lijst met de tellingen van de afgelopen jaren waaruit we konden afleiden wat de beste richting was voor het plaatsen van de nesten. Met deze lijst trok ik naar het instituut om te zien hoe dat er in de praktijk zou uitzien. Ik maakte foto's van de beste locaties en zette er met photoshop zwarte bollen op waar ik de nesten wou hangen. Deze foto's stuurde ik door naar het instituut ter goedkeuring. Al vlug kreeg ik een mail terug van de milieu verantwoordelijke van het instituut dat de locaties (behalve één) waren goedgekeurd en ik de werken dus mocht uitvoeren. Ik heb de kunstnesten besteld en enkele dagen later werden ze al geleverd. Alles was dus geregeld, nu nog een datum afspreken. Alles hing natuurlijk ook af van de planning van Wim met zijn verrijker maar ik had hem gezegd dat 14 maart mijn deadline was, daar de zwaluwen begin april toekomen en ik de kunstnesten toch even voordien wou omhoog hebben om eventuele geuren te verwijderen. Hopelijk is het dan geen hondeweer. Zaterdag 14 maart heb ik dan met mijn vaste medewerkers Marc en Joppe (spijtig dat Theo wegens ziekte moest verstek geven) de klus aangevangen. Het weer was goed, het enthousiasme groot.

Bij aanmelden aan de receptie werd meteen de veiligheidsdienst op de hoogte gebracht die voor ons de deur van de watertoren opende om ons toe te laten daar elektriciteit te gebruiken. Na de verlengkabels aangesloten te hebben werd de deur van de toren weer afgesloten zodat er geen enkel gevaar kon zijn, zowel voor ons als voor de bewoners van het instituut. Tot mijn vreugde was bij aankomst aan de toren ook Willy Vermeersch en Luc Vanpaemel van de partij. Alle hulp was welkom en aangezien Theo wegens ziekte had afgezegd was Willy meer dan welkom. Eerst hebben we de kunstnesten aan het "Revalidatie gebouw" opgehangen. Dat bleek in het verleden ook een geliefkoosde plaats van de zwaluwen, je kan er nog steeds de restanten van de vorige nesten zien. Al vlug bleek dat het ophangen niet zonder slag of stoot zou gaan. De kunstnesten, gemaakt uit hout/beton composiet wegen vrij zwaar om ze, en vast te houden en de gaatjes af te tekenen waar geboord moet worden. Dan maar 2 ladders naast elkaar gezet en de één vasthouden en

de andere boren.

Meteen rees ook een tweede probleem. De meegeleverde schroeven zijn te kort en kunnen het kunstnest nooit zorgvuldig op zijn plaats houden. Om ongevallen te vermijden ben ik nog naar de lokale doe-het-zelf zaak geweest om langere en dikkere schroeven te halen. Terwijl ik weg was werden de verschillende gaatjes al geboord. Eens terug werden de kunstnesten zorgvuldig op hun plaats gehangen. Toch bleek toen ook dat we voorzichtig te werk moesten gaan want het materiaal is vrij broos en bij te hard aanschroeven verscheen hier en daar een barstje. Niet dramatisch maar toch iets om rekening mee te houden. Al bij al nuttige info die we konden gebruiken en

aanpassen eens we in de hoogte gingen werken. In totaal werden zo acht dubbele kunstnesten onder de goot van het revalidatiegebouw geplaatst.

Terwijl we wachtten op de komst van de verrijker werden de overige nesten uitgepakt en klaargelegd.

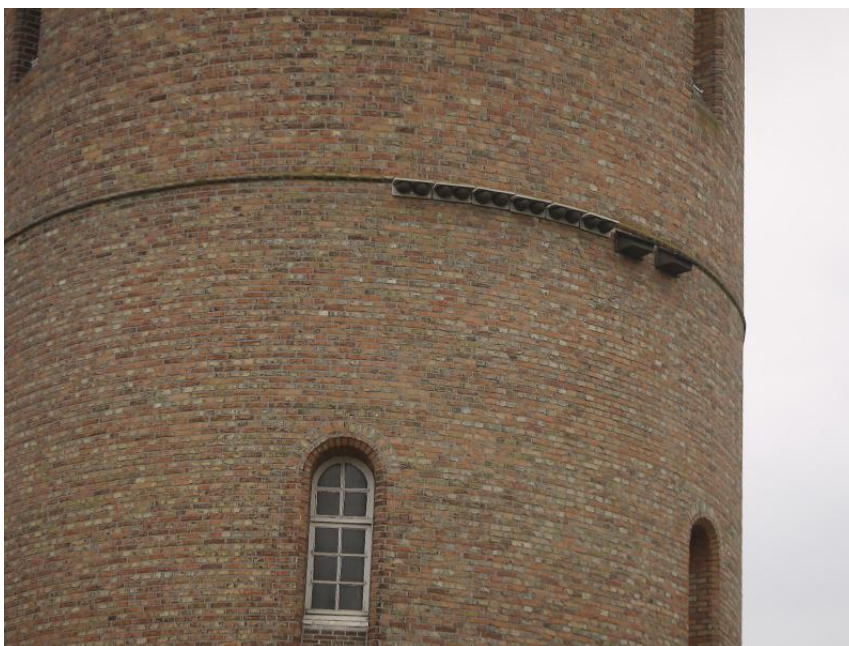
Even voor de middag kwam Wim aan en konden we aan de montage op de toren zelf beginnen. Na het op de juiste plaats opstellen van de verrijker, werd alles in de bak geladen. Ik deed mijn veiligheidsharnas aan en Wim hees me vakkundig omhoog, onder bij sommige wat angstige blikken van de medewerkers.

Het monteren op zich ging vrij vlot.

Daar we bij voorgaande tellingen ook steeds enkele gierzwaluwen rond de toren aantreffen heb ik van de gelegenheid gebruik gemaakt ook een tweetal nestkasten voor gierzwaluw op te hangen.

De overige nesten werden aan het technisch gebouw bij de watertoren opgehangen daar ook deze muur de juiste oriëntatie heeft.

Rond 14.00 werd het hele project afgerond. Ik wil dan ook via deze weg alle mensen van harte bedanken die me geholpen hebben dit tot een goed einde te brengen. Ik bedank mijn sponsors die in mijn project geloofden en me allen ten volle hebben gesteund, zonder hun steun zou dit bij een idealistisch idee gebleven zijn en zou dit deze zomer tot een nultelling hebben geleid. Ik beweer niet dat ik op deze wijze de kolonie heb gered maar heb er een goed gevoel bij dat ik het toch heb geprobeerd. De enigen die over het slagen van dit project kunnen en zullen beslissen zijn de zwaluwen zelf. Ik heet ze in elk geval van harte welkom.

Groeten,

Ruben.